

Barátom

A SZENT GELLÉRT MAGYAR KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG HAVILAPJA

2026. november

50. évfolyam, 510. szám

KISEBBSÉGBEN ÉLŐ KERESZTÉNYEK TANÚSÁGTÉTELE – HŰSÉG A MEGPRÓBÁLTATÁSOKBAN

*„Mert jó az Ember, csak a sors gonosz,
Az bujtogat, sebez és ostoroz.”*

Juhász Gyula

Ha körbenézünk ma a világban, egyvalamit fel kell ismernünk: keresztényként ma már szinte mindenhol kisebbségben élünk. Nem feltétlenül a származásunk vagy a nyelvünk miatt, hanem mert a mindennapi értékek, amelyeket hordozunk – a csend, a megbocsátás, az alázat és a hűség – egyre inkább szembe mennek a világ harsányságával.

Ez a tapasztalat könnyen elszigetelődéssé vagy passzív visszahúzódásra csábítana. De mi, megkeresztelt emberek nem azért kaptuk a hitünket, hogy elrejtőzzünk vele: ebben a kisebbségi létben a mindennapi jelenlétünk maga a misszió.

Sokan azt gondolják, a misszióhoz távoli kontinensekre kell utazni, vagy ki kell állni a főtérré hangosan hirdetni az ígét. Az igazság az, hogy a keresztségünk által mindannyian misszionáriusok vagyunk. Ez a misszió nem arról szól, hogy kioktatunk másokat, büszkén figyeltatjuk az igazunkat, vagy lekezelően nézünk arra, aki nem a mi hitvilágunk szerint él.

A misszió egyszerűen az Istenhez tartozásunk megélése: az Isten minket átölelő szeretetét továbbadni a

Kép: M.L. által generált kép

hétköznapiakban. Szeretni a másikat akkor is, ha teljesen másképp gondolkodik a világról, mint mi. Juhász Gyula intése pontosan erről a belső irgalomról szól: ha bántanak vagy elutasítanak minket, ne ütés legyen a válaszuk, hanem megértés. Észrevenni a másikban a megsebzett embert, és a jósággal gyógyítani ott, ahol a világ csak bánt.

Pál apostol tanítása szerint a hitben nem passzív szemlélőnek kell lennünk, hanem találékonynak és felelősnek. Ahelyett, hogy Istent tennénk próbára a saját kifogásainkkal, tegyük próbára magunkat: lássuk meg a számunkra nehéz emberben is az Isten képmását!

A mi misszióink éppen ezért egy híd. Ebben a megosztott, széthúzó világban a mi feladatunk, hogy átjárást biztosítsunk. Ez a híd nem szavakból, hanem a tetteinkből, a csendes meghallgatásból és a segítő jelenlétből épül fel. Híd Isten és ember között, hogy megmutassuk a

fojyt. 8. old.

MINDENSZENTEK ÉS HALOTTAK NAPJA – CSENDES EMLÉKEZÉS ÉS A FELTÁMADÁS REMÉNYE

Mindenszentek egy nagyon régi keresztény ünnep, amelynek gyökerei nem a Bibliához, hanem az ókeresztény közösségek hagyományához nyúlnak vissza. Ez a nap az üdvözült lelkek emléknapja, amelyet a keresztény világ november 1-jén tart.

Az úgynevezett zárándok egyházhoz azok tartoznak, akik még a földön élnek. A szenvedő egyház tagjai azok, akik már befejezték földi életüket, de a katolikus hit szerint még átmeneti állapotban – jelképesen szólva a tisztítóhelyen – vannak, azaz még nem jutottak el a mennyországba. Ebben a létállapotban sokat szenvednek, és mivel nem tudnak önmagukon segíteni, mások segítségére – imádságára, közbenjárására – szorulnak. Akkor hagyhatják el a tisztítófűzet, ha már teljesen rá tudnak hangolódni az Istennel való közösségre. Ekkor a Teremtőhöz, a mennybe jutnak, és a megdicsőült egyház tagjaivá, azaz szentté válnak.

Az ünnep a keresztényüldözések korából ered, és az évszázadok során vált általánossá. Ezen a napon és az ezt követő Halottak napján a sírokat virágokkal díszítjük, és gyertyát gyújtunk az elhunytak emlékére.

Halottak napján, november 2-án a katolikus egyház kifejezetten az elhunytakról, különösen a tisztítófűzben szenvedő lelkekről emlékezik meg. Az ünnepet Odilo clunyi apát vezette be 998-ban, majd fokozatosan az egész egyházban elterjedt. Az Egyház hite szerint a szeretet és az ima a halálon túl is összeköti bennünket. Hitték és hisszük, hogy a szeretet erősebb a halálnál, és egyszer újra találkozunk rokonainkkal,

Kép: M.I. által generált kép

szeretteinkkel.

A mindenszentek és a halottak napja arra is felhívja a figyelmünket, hogy mindannyian a szentek közösségéhez tartozunk, és a földi élet végével a szeretet és az összetartozás nem szűnik meg. Amikor gyertyát gyújtunk elhunyt szeretteinkért, megállunk egy pillanatra, és a belső csendben felidézünk a közös emlékeket, az együtt töltött időt és mindazt a szeretetet, amit tőlük kaptunk. Milyen csodálatos érzés is az, hogy bár testben nincsenek velünk, emléküket megőrizve hordozzuk őket a szívünkben!

A gyertya fénye nemcsak az emlékezést jelképezi, hanem a hitet és a reményt is. Lángja Krisztust, a „Világ Világosságát” jelképezi, aki elűzi a sötétséget és a halált.

A keresztény remény a halál utáni életben erőt ad nekünk a gyászban, és segít hinni abban, hogy a halál nem a vég, hanem egy új élet kezdete Istennél, Istennel. Hisszük, hogy egy napon újra találkozunk azokkal, akiket szerettünk, mert Krisztusban a szeretet erősebb a halálnál.

Muresan Rita

TALENTUMOK, FELELŐSSÉG ÉS A SZERETET BÁTORSÁGA

„Félelmemben elmentem, és elástam talentumodat.” (Mt 25,25)

Jézus talentumokról szóló példabeszéde nem csupán a tehetségről, hanem az ember Istennel való kapcsolatáról is szól. Arról, hogy felismerjük-e a ránk bízott ajándékokat, és merünk-e felelősséget vállalni értük.

A harmadik szolga nem tékozolta el ura vagyonát. Elásta, majd sértetlenül visszazaadta. Úgy vélte, nincs miért felelnie, hiszen semmit sem veszített el. Csakhogy elfelejtette: ura nem üres erszényt adott neki. Volt benne egy talentum. Egy lehetőség, amelyből valami jó születhetett volna.

Vajon nem ismerünk magunkra ebben a történetben?

A modern ember, különösen a nyugat-európai jóléti társadalmakban, könnyen önmagát teszi minden dolgok mércéjévé. Úgy él, mintha saját életének istene volna. Miközben egyre nagyobb hatalmat szerez a világ fölött, gyakran megfélemledik arról, hogy az élet nem saját alkotása, hanem ajándék.

Látjuk a közönyt, az önzést, az igazságtalanságot, mégis sokszor beletörődünk: ilyen a világ, nem tehetünk semmit. És amikor számot kell adnunk, talán mi is ezt mondjuk: *„Uram, ilyen világot adtál nekünk. Íme, változatlanul visszaadjuk.”*

De vajon ezért kaptuk az életet?

Isten nem tétlen megőrzésre, hanem felelős sáfarkodásra hívott meg bennünket. A hit nem lehet pusztá meggyőződés. A kapott képességeinknek, javainknak és lehetőségeinknek mások javát is szolgálniuk kell.

A legnagyobb talentum pedig nem feleltetlenül a tudás, a siker vagy a gazdagság,

Kép: M.I. által generált kép

hanem az önzetlen szeretet képessége. Egy vigasztaló szó, egy megbocsátó gesztus, egy segítő kéz többet érhet minden földi elismerésnél.

Mégis milyen gyakran elássuk ezt a kincset! Félünk a hibázástól, a kudarctól, az elutasítástól. A félelem lassan közönnyé válik, a közöny pedig megfoszt bennünket attól, hogy valóban éljünk.

Aki elássa a talentumát, végül önmagát is elássa.

Krisztus azonban nem azért jött a világba, hogy elítéljen bennünket, hanem hogy megmentsen. Világosságot hozott, hogy ne maradjunk a félelem és az önmagunk fölött kimondott ítélet sötétségében. Nem tökéletességet vár, hanem nyitott szívet, bizalmat és bátorságot az újrakezdéshez.

Mert Isten nemcsak számonkér, hanem mindennap lehetőséget is ad. Amíg élünk, kiáshatjuk elrejtett talentumainkat, és a szeretet szolgálatába állíthatjuk őket.

És amikor majd megállunk előtte, talán nem azt kérdezi, milyen nagy dolgokat vittünk véghez, hanem azt: *„A szeretetből, amelyet rád bízam, mennyit adtál tovább?”*

PANNONHALMI FŐAPÁTSÁG-HIT, IMÁDSÁG ÉS KERESZTÉNY ÉRTÉKEK TÖBB MINT EZER ÉVE

Anyaországi tartózkodásunk alkalmával barátainkkal meglátogattuk a Pannonthalmi Főapátságot. A Szent Márton hegyen magasodó apátság már messziről feltűnt impozáns épületegyüttesével. Vezetőnk a XIII. századi templomot és altemplomot, a XV. századi kerengőt és a XIX. századi könyvtárat mutatta be nekünk. Elmondása alapján az apátság védőszentje Tours-i Szent Márton, aki a hagyomány szerint a mai Szombathely területén, az egykori Savariában született a 4. században. Élete a keresztény szeretet egyik legszebb példája lett.

A bencés szerzetesek 996-ban telepedtek le Pannonthalmán Géza fejedelem meghívására. Az apátság területén ma élő negyven szerzetes Szent Benedek reguláját követve az imádság és a munka egységében éli mindennapjait. A „Ora et labora” - „Imádkozzál és dolgozzál” - jelmondata ma is kifejezi a bencés lelkiség lényegét. Az apátság története szorosan összefonódott a magyar kereszténység kibontakozásával. A Tours-i Szent Márton tiszteletére emelt monostor falai között gyakran megfordult Szent István (1000-1038) első magyar királyunk is.

Az ezeréves klasszicista monostort Uros apát építette. Ő 1207-1243 között pannonthalmi apátként vezette a rendet és az ő nevéhez fűződik, hogy a tatárokat is vissza tudta verni a monostor falai alól. A százötven éves török hódoltság alatt a szerzeteseknek menekülniük kellett. Az újjáépítés az 1700-as években nagyrészt barokk stílusban történt meg. A további fejlődést II. József 1786-os rendelete állította meg, amikor a többi szerzetesrendhez hasonlóan a bencés közösségeket

Kép: Dávid Ferenc

is feloszlatta. A bencés rendet I. Ferenc 1802-ben állította vissza, a rend a középiskolai oktatásra koncentrált azóta is. A kommunizmus alatt csak korlátozott kezetek között tevékenykedhettek a szerzetesek. Igazi lendületet a rendszerváltás hozta meg a monostornak az idegenforgalom kiépítésével. Az apátsághoz tartozik egy színvonalas pincészet, ahol borkostoláson lehet részt venni, egy arborétum és egy gyógynövénykert, ami ugyancsak látogatható. Látogatásom során a könyvtár gyakorolta rám a legnagyobb hatást. A klasszicista nagyterem több százezer kötetből álló állományán kívül, itt őrzik a tihanyi apátság alapítóirát 1055-ből, ami első magyar emlékün.

A Pannonthalmi Főapátság több mint ezeréves története és Szent Márton életpéldája közös üzenetet hordoz: maradjunk hűségesek hitünkhoz, őrizzük keresztény értékeinket és szeretettel forduljunk embertársaink felé.

Ezzel a lelki útravalóval tértünk haza Pannonthalmáról, hálát adva azért, hogy részesei lehettünk annak az élő hagyománynak, amely nemzedékről nemzedékre továbbadja Krisztus szeretetének örömhírét.

NE ÁSD EL A SZUPERERŐDET! FEDEZZÜK FEL A SAJÁT TALENTUMAINKAT!

Kép: M.I. által generált kép

Képzeld el, hogy szupererőd van! Nem tudsz repülni, és nem látsz át a falakon, mégis képes vagy különleges dolgokra. Egy kedves szóval felvidíthatsz valakit, egy jó ötlettel segíthetsz, vagy éppen meghallgathatod azt, akinek rossz napja van.

„De én semmiben sem vagyok igazán jó!” – gondolhatod. Biztos vagy benne?

Jézus egyszer egy gazdáról mesélt, aki utazás előtt pénzt bízott három szolgájára. Az egyik öt talentumot kapott, a másik kettőt, a harmadik egyet. Az első kettő használta és gyarapította, amit kapott. A harmadik azonban félt, ezért elásta a földbe a talentumát. Amikor a gazda visszatért, csak azt az egyet tudta visszaadni.

Jézus története arra hív, hogy mi se rejtsük el a ránk bízott ajándékokat. A „talentum” régen nagy értékű pénzüsszeg volt, ma viszont gyakran a képességeinket is így nevezzük. (Mt 25,14–30)

Talán szépen énekelsz, gyorsan futsz, szeretsz rajzolni vagy ügyesen építesz. De tudod, hogy a türelem, az odafigyelés és a segítőkészség is lehet igazi szupererő?

Képzeld el egy jelenetet a Mustármagocskák zene- és barkácskörben! A

gyerekek énekelnek, majd színes papírból alkotnak. Van, aki bátran énekel, más ügyesen rajzol. Egy kisfiú halkan megszólal: „Én egyikben sem vagyok jó.” Aztán észreveszi, hogy a mellette ülő kislány nem találja a ragasztóját. Segít neki, és együtt fejezik be az alkotást. Máris megmutatta a saját szupererejét: a figyelmességet!

Isten nem egyforma ajándékokat adott nekünk. Gondolj egy zenekarra! A fuvala, a hegedű és a dob másképp szól, mégis mindegyikre szükség van a közös zenéhez. Így vagyunk mi is: attól szép a világ, hogy különbözőnk.

És ha valami még nem sikerül? Ne add fel! A tehetség olyan, mint egy elültetett mag: idő, gyakorlás és gondoskodás kell ahhoz, hogy növekedjen. Nem kell másokhoz mérned magad. Isten akkor is szeret, amikor hibázol.

Szupererő-kihívás!

Rajzolj egy nagy szívet egy papírra! Írd vagy rajzold bele:

- Mit szeretek csinálni?
- Miben tudok segíteni másoknak?
- Mit szeretnék megtanulni?

Aztán ezen a héten használd az egyik szupererődet valaki örömeire! Lehet ez egy segítség otthon, egy biztató szó vagy egy közös játék.

Ha még nem tudod, mi a te szupererőd, kérdezd meg a családodat vagy egy barátodat! Lehet, hogy ők már észrevették, milyen jól tudsz vigasztalni, milyen kitartó vagy, vagy mennyire figyelsz másokra.

Ne ásd el az ajándékokat! Amit szeretettel adsz tovább, az mások életében is jót teremhet.

ADVENTI HAJNALI MISÉK (RORATE) ÉNEKEI – „HARMATÓZZATOK, EGEK!”

Még sötét van, amikor megszólal a harang. A templomba érkezők magukkal hozzák a reggel álmodosságát, a hétköznapi gondjait és a találkozás reményét. Azután felcsendül az ének, s az egyes emberek várakozása közös imádsággá válik. Az adventi hajnali misék énekei segítenek kimondani azt, amire a szívünk olykor nehezen talál szavakat: szükségünk van a Megváltóra.

Kép: M.I. által generált kép

A rorate elnevezés a latin „Rorate caeli” kezdetű bevonulási énekből ered.

Magyarul: „Harmatozzatok, egek!” A könyörgés Izajás próféta szavát idézi (Iz 45,8), és az érkező Üdvözítő felé fordítja figyelmünket. A harmat csendesen hull a földre: nem kelt zajt, mégis életet táplál. Ez a kép arra hív, hogy Isten közeledését a csendben is felismerjük, és engedjük, hogy kegyelme átjárja mindennapjainkat.

Adventi énekeinkben újra és újra megszólal az ébredés, a vágyakozás és a remény. Az „Ébredj, ember, mély álmodból” lelki éberségre szólít: vegyük észre, hol szorul változásra az életünk. A „Harmatozzatok, magasságos egek” a Megváltó utáni sóvárgásnak ad hangot. Amikor együtt énekeli ezeket, a régi szavak egészen személyessé válhatnak: az én fáradtságomba, félelmembe és rendezetlen kapcsolataimba is megérkezhet Krisztus világossága.

A hajnali misék hagyományához szorosan hozzátartozik Mária tisztelete. Az „Ő fényességes szép hajnal” kezdetű

ének az angyali üdvözletet idézi, és a Szűzanyára irányítja tekintetünket. Mária figyel az isteni szóra, befogadja, és rábizza magát az Úrra. Tőle tanulhatjuk azt a készséges lelkületet, amellyel a szentmisén hallott ígét hazavihetjük: egy türelmesebb válaszbba, egy elhalasztott bocsánatkérésbe, egy apró szolgálatba.

A közös énekléshez nem kell képzett hang. Fontosabb a figyelem, amellyel meghalljuk a szöveget, és a nyitottság, amellyel bekapcsolódunk az imádságba. A mellettünk imádkozók hangja akkor is megtarthat bennünket, amikor saját hitünk gyengének, erőtlennek tűnik. Érdemes egy-egy sort magunkkal vinni a napra, s munka közben vagy útközben újra felidézni. Így a rorate éneke a templom falain túl is velünk marad. Mire felkel a nap, talán bennünk is világosabb lesz: az Úr eljön, és helyet kér az életünkben.

KÖZLEMÉNYEK - RENDEZVÉNYEK

Stuttgarti programjaink

Péntekenként **Stuttgarti délután**, 18.00 órakor szentmise, előtte rózsafüzért imádkozunk. A híveket november 6-án, 13-án, 20-án és 27-én várjuk. November 28-án 17.30 órakor kezdődik a szentmise!!!

November 1-jén, vasárnap, **Mindenszentek ünnepe**, 15.00 órakor szentmise és gyermek-istentisztelet, amelyet követően 16.30 órakor a közelben lévő temetőbe (Gäblenberger Friedhof) megyünk ki közösen, hogy halottjainkért imádkozzunk.

November 20-án, pénteken, **Barátságklub**. A szentmise 16.00 órakor kezdődik. Ezt követően a közösségi teremben folytatjuk programunkat. Várunk szeretettel!

*

Weingarteni programjaink

Csütörtöki napon, azaz **november 26-án** a 14 Nothelfer Kapelle-ben 18.00 órakor **Weingarteni délután**. A szentmise előtt rózsafüzért imádkozunk.

November 2-án, hétfőn, **Halottak napja**, 10.00 órakor szentmise a 14 Nothelfer Kapelle-ben. A szentmisét követően a közelben lévő temetőbe (Marienfriedhof) megyünk ki közösen, hogy halottjainkért imádkozzunk.

November 14-én, szombaton, **Weingartenben** 16.00 órakor a **Marienkirche-ben Szent Imre templombúcsú**. Szentmise után hagyományos jótekonysági agapé a **St. Martin közösségi teremben**.

*

November 21-én, szombaton, **Reutlingenben** 16.30 órakor **Árpád-házi Szent Erzsébet templombúcsú**. Szentmise után hagyományos agapé.

*

November 22-én, vasárnap, **Eislingenben** 15.00 órakor **Skóciai Szent Margit templombúcsú**. Szentmise után hagyományos agapé.

világ felé az Ő szeretetét, és híd ember és ember között, hogy lebontsuk a félelem és a meg nem értés falait.

Amikor havonta egyszer-kétszer találkozunk a magyar miséken és összejöveteleken, ezek a ritka, de annál értékesebb alkalmak adják a közös erőforrást. Azért vagyunk ilyenkor együtt, hogy ezt a hidat építsük tovább, és emlékeztessük magunkat a hétköznapiakra: a hűség nem arról szól, hogy mi nyerünk-e a végén, hanem arról, hogy kihez tartozunk.

Ahogy Dévai Bíró Mátyás emlékeztet rá:

„A hit szeretet nélkül, mint a nap világosság nélkül, soha nem lehet, mert a jó fa gonosz gyümölcsöt nem teremhet.”

Dr. Czupper-Váraljai Ágnes

SZENTMISÉK

Schwäbisch-Gmünd – Mindenszentek ünnepe	Nov 01	vasárnap	9.30 óra
Stuttgart – Mindenszentek ünnepe	Nov 01	vasárnap	15.00 óra
Weingarten (14 Nothelfer Kapelle) - Halottak napja	Nov 02	hétfő	10.00 óra
Ulm – Halottak napja	Nov 02	hétfő	15.00 óra
Biberach (Dreifaltigkeitskirche)	Nov 07	szombat	16.00 óra!!!
Friedrichshafen	Nov 08	vasárnap	10.15 óra
Ulm	Nov 08	vasárnap	15.00 óra
Weingarten (Marienkirche) – Szent Imre búcsú	Nov 14	szombat	16.00 óra!!!
Ludwigsburg	Nov 15	vasárnap	9.30 óra
Heilbronn	Nov 15	vasárnap	15.30 óra
Reutlingen – Árpád-házi Szent Erzsébet búcsú	Nov 21	szombat	16.30 óra
Böblingen	Nov 22	vasárnap	9.30 óra
Eislingen – Skóciai Szent Margit búcsú	Nov 22	vasárnap	15.00 óra
Heidenheim	Nov 28	szombat	15.30 óra
Munderkingen	Nov 29	vasárnap	16.00 óra

Szerkesztők: Bandean Andrea, Badean Levente, Dr. Czupper-Váraljai Ágnes, Dávid Melinda, Dávid Ferenc, Muresan Rita, Pál Ramóna és Merlás Tibor
Tördelő: Pap Lóránt-A. (felixio GmbH)
Kiadó: Szent Gellért Magyar Katolikus Egyházközség

Postacím: Albert-Schäffle-Str. 30, 70186 Stuttgart
Tel: +49/711-236 9190, **Fax:** +49/711-236 7393
E-mail: SzentGellert.Stuttgart@drs.de

Honlap: www.stuttgarti-katolikusok.de
Facebook: www.facebook.com/stuttgarti.katolikusok

Banki adatok: LB-BW Bank
Kunden-Referenznummer: Ungarische Katholische Gemeinde
Kontoinhaber: Kath. Stadtdekanat Stuttgart
IBAN: DE63 600 501 01 000 46 46 192
BIC: SOLADEST600